

TALE

Samråd P

2. marts 2020

J.nr. 2020-1169

Center for Arbejdsmarkedspolitik
II
LAI

Minister- og Ledelsessekretariatet
MRU

Samrådsspørgsmål A

Vil ministrene redegøre for tidsplanen for regeringens idé om 37-timers beskæftigelse for indvandrere og andre udlændinge med et integrationsbehov, herunder hvornår ministeren planlægger at drøfte kravet med de politiske partier og arbejdsmarkedets parter?

Samrådsspørgsmål B

Vil ministrene redegøre for målgruppen og arbejdsopgaverne ift. regeringens idé om 37-timers beskæftigelse for indvandrere og andre udlændinge med et integrationsbehov.

Tak for ordet.

Som udlændinge- og integrationsministeren har redegjort for, vil regeringen med et initiativ om 37 timer ændre tilgangen til flygtninge og indvandrere, der kommer til Danmark.

Men der er også en gruppe af indvandrere, der ikke er godt nok integreret i det danske samfund, selvom de har været her i mange år.

Derfor kommer vi også til at se på, hvordan vi kan adressere de integrationsbehov, som de har, og hvordan vi kan styrke integrationen ved at få flere ind på arbejdsmarkedet.

Her må vi ikke være berøringsangste og bange for at stille krav om, at de også skal bidrage 37 timer, hvis de er på offentlig forsørgelse.

Vi kan se, at det er nødvendigt at tage skeen i den anden hånd. Alt for mange ikke-vestlige indvandrere står uden for arbejdsmarkedet.

Udfordringen er særlig stor for kvinderne. Omkring 10.000 ikke-vestlige indvandrerkvinder har været på offentlig forsørgelse i over tre år.

Det er tankevækkende.

Det er ikke kun en samfundsøkonomisk udfordring. Det er også en udfordring for den enkelte kvinde, som ikke oplever den frihed, der følger med en lønseddel.

Hertil kommer, at langt de fleste ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, er ikke-vestlige indvandrere eller efterkommere.

Det betyder, at vi har familier, hvor hverken mor eller far har berøring med det danske arbejdsmarked, og som stort set ikke bevæger sig ud af det område, de bor i. Det mener jeg, øger risikoen for parallelsamfund. Og det er en kæmpe udfordring for børnene, når de ikke oplever, at mor og far går på arbejde og er en del af det danske samfund.

Vi vil derfor også se på de krav, vi stiller til ikke-vestlige indvandrere, der har været i Danmark i flere år, men som alligevel ikke er blevet en del af arbejdsmarkedet og stadig ikke er integreret i Danmark.

Og det kommer til at indgå i vores arbejde med initiativet om 37 timer.

Jeg er ikke i tvivl om, at der ligger en stor uudnyttet arbejdsressource her, som vi kan få stor gavn af.

Når der er så mange ikke-vestlige indvandrere i kontanthjælpssystemet, så er det jo et udtryk for, at det, vi hidtil har gjort, ikke har været godt nok.

Det er endnu ikke lykkedes for os at bryde koden.

Med et initiativ om 37 timer lægger vi derfor op til en radikal ændring i logikken, som disse borgere mødes med.

Der skal være klare krav, og de skal opleve, at deres bidrag afspejles direkte i deres ydelser.

Jeg kan sagtens forstå, at der spørges ind til, hvad der mere konkret ligger i initiativet.

Som udlændinge- og integrationsministeren også var inde på, arbejder vi fortsat på initiativet, og vi har endnu ikke lagt os fast på det præcise indhold. Hvis det var en let øvelse, så havde vi gjort det allerede nu.

Men vi har gjort os nogle tanker om, hvad det kan indeholde.

Det er selvfølgelig vigtigt, at de indsatser, som ligger i 37 timer, i videst muligt omfang understøtter, at vi udvikler den enkeltes kompetencer og forudsætninger for at komme i job.

For et arbejde er den måde, man bedst former sit liv og bliver en del af det danske samfund på.

Vi ved, at manglende dansk kundskaber kan være en stor barriere for, at indvandrere kommer i beskæftigelse. Så det er et af de områder, vi har fokus på.

Vi ser også på, hvordan vi kan inddrage de indsatser, vi ved virker. Her tænker jeg eksempelvis på virksomhedsrettede indsatser, hvor man kommer ud på en arbejdsplads. Og det er også en måde at lære dansk på.

At være en del af en dansk arbejdsplads giver den enkelte en oplevelse af, at man bidrager, og at der

er en kollega der har brug for én. Man får indsigt i, hvordan det danske arbejdsmarked og samfund fungerer. Man får et netværk, og man får opbygget relevante kompetencer, som kan hjælpe én videre.

Men det er også en selvstændig pointe, at man får en hverdag, som svarer til en almindelig dansker, der går på arbejde. Altså at man som udgangspunkt er væk fra hjemmet i 37 timer, svarende til en normal arbejdsuge.

Helt principielt mener regeringen, at man skal bidrage for den ydelse, man modtager fra det offentlige. Nytteindsats kan derfor også være en af de indsatsler, som indgår i 37 timer.

Jeg vil gerne slå fast, at de eksempler på indsatsler, jeg har fremhævet, kan betragtes som *byggeklodser* i en 37 timers indsats.

Jeg mener ikke, at det er os politikere på Christiansborg, der minutiøst skal planlægge indsatsen time for time. I sidste ende er det kommunerne, der skal tilpasse indholdet til den enkelte borgere og det lokale arbejdsmarked.

Vi er meget åbne for, at der kan være andre – og gerne nogle helt nye – indsatsler, som kan være relevante at inddrage. Det er noget af det, vi er ved at undersøge.

For at sige det helt ærligt, er det en svær opgave, vi har sat os for. Problematikken er ikke ny, og det vidner om, at der ikke findes lette løsninger.

Derfor er det vigtigt for os, at vi ikke forhaster os. Og på den baggrund forventer vi heller ikke, at der kommer en ny 37 timers ordning i denne Folketingssamling.

Vi vil bruge den nødvendige tid til at undersøge tingene til bunds og få inddraget de mennesker, kommuner og organisationer, der kender til området.

Eksempelvis besøgte jeg sammen Udlændinge- og integrationsministeren Greve Kommune i januar for at høre om deres erfaringer.

Her vil jeg i øvrigt gerne takke Morten Dahlin, som netop havde opfordret os til at besøge kommunen.

Greve Kommune stiller allerede i dag krav om 37 timers indsats for nogle borgere. Deres foreløbige erfaringer og opmærksomhedspunkter kan vi derfor bruge i det videre arbejde.

Vi kommer også til at drøfte udformningen af initiativet med arbejdsmarkedets parter, som i forvejen har trukket et stort læs i hele arbejdet med at få stablet IGU på benene.

Lad mig kort samle op til sidst.

Regeringen arbejder på et initiativ om 37 timer, hvor vi vil stille klare krav om, at hvis man skal modtage en offentlig ydelse i Danmark, så skal man bidrage. Man skal honoreres i forhold til den indsats man yder – ikke bare have udsigt til at få penge i hånden hver måned, uanset hvad man yder.

Der er denne gang brug for, at vi gør noget grundlæggende nyt. Historien har vist os, at utallige initiativer ikke har haft den nødvendige effekt.

Vi skylder alle – ikke mindst de mange indvandrerkvinder, der aldrig er kommet ud af hjemmet og ind på en arbejdsplads - at vi finder en løsning, der er gennemarbejdet.

Derfor tager vi den nødvendige tid til at få udarbejdet en gennemarbejdet model.

Tak for ordet.